

17 2026

WEEKKRANT

22 APRIL

JAARGANG 87

EDITIE 4330

P900720

AFGIFTEKANTOOR:

2099 ANTWERPEN X

AFZENDER:

HALEWIJNLAAN 92

2050 ANTWERPEN

FEDERATIE FRANDO

SINT-FRANCISCUS | SINT-ANTONIUS | DON BOSCO

EEN WERELD VAN LICHT IN DE SINT-PIETERSKERK

Zeven nieuwe christenen voor Leuven

de gemeenschap door de heilsgeschiedenis: van de schepping in Genesis over de uittocht in Exodus tot de belofte van Ezechiël: "Ik zal u een nieuw hart en een nieuwe geest geven." Na de stilte van de Veertigdagentijd barstte de paasvreugde pas echt los tijdens het *Gloria*. Terwijl de aanwezigen uit volle borst in het Latijn zongen, klonken de bellen in de kerk en de klokken in de toren, en sprongen alle lichten aan. De verrijzenis van de Heer werd tastbaar.

"De Paaswake was het meest indrukwekkende en onvergetelijke moment van mijn leven. Het was de eerste keer dat ik getuige was van zoveel schoonheid, waarbij alles zowel majestueus als heel persoonlijk aanvoelde. Ik voelde me echt welkom en was diep geraakt, alsof Gods vrede mijn hart had vervuld op een manier die ik nog nooit eerder had ervaren; toen ik de gebeden van de bisschop over mij hoorde uitspreken, voelde dat moment heilig aan en ik weet dat ik het de rest van mijn leven met me mee zal dragen." (Lana)

Van paars naar wit: een nieuwe identiteit

Na een jaar van intensieve voorbereiding met hun catechisten braken voor de zeven catechumenen de beslissende minuten aan. Gekleed in hun paarse sjaals werden zij begeleid door hun peters en meters. Na de lofprijzing over het water volgde het meest emotionele moment: het doopsel.

Wanneer de paarse sjaal werd gewisseld voor een wit kleed, symboliseerde dit hun nieuwe leven in Christus. De peters en meters gaven het licht van de paaskaars aan hen door, met de opdracht dit licht brandend te houden. Voor menig dopelinge – afkomstig uit verschillende continenten – was dit een moment van diepe ontroering en tranen van geluk. Samen met drie medegelovigen die het vormsel ontvingen,

werden zij door de bisschop gezalfd met het heilig Chrisma. Een warm applaus van de diverse, multiculturele gemeenschap verwelkomde hen als onze nieuwe broeders en zusters. Na de besprenkeling van de hele gemeenschap met het verse doopwater en het zingen van "Uit Jezus' hart zag ik het levend water stromen", werd de verbondenheid in de kerk bijna tastbaar.

Deelgenoten aan de Tafel van de Heer

Bisschop Koen Vanhoutte, geassisteerd door diaken Marc Michiels en zes priesters uit diverse landen, ging verder voor in de eucharistieviering. De nieuwe christenen mochten voor het eerst volledig deelnemen aan de maaltijd van de Heer en communiceerden onder de gedaanten van brood en wijn.

"De Bijbel biedt mij al 15 jaar vertrouwen en hoop. De vele catechesemomenten hebben mijn beperkte kennis van de katholieke Kerk verdiept. Het ontvangen van de doop en het vormsel tijdens de Paaswake was een heftige gebeurtenis. Het markeert dan ook een nieuw begin." (Nick)

Een zending voor de stad

In zijn homilie vatte de bisschop de essentie van deze nacht samen. Hij eindigde met een krachtige oproep, gericht aan de dopelingen én aan ons allen:

"Zusters en broeders, wees niet bang. Niemand kan Jezus beperken tot het verleden. Hier en nu, in het heden, leeft Hij in ons midden. Hij is ook onze toekomst en zal dicht bij ons blijven tot aan het einde van de wereld. Wees niet bang, maar vertrouw erop dat de Heer dicht bij je is dan je je kunt voorstellen. Verblijd je, want Hij leeft nu en altijd, tot in de eeuwigheid. Amen. Alleluia!"

Een kiem van nieuw verlangen

Toen de laatste tonen van het ontroerende *Regina Caeli* wegstierven onder de gewelven van de Sint-Pieterskerk, bleef er een diepe indruk achter. Deze Paaswake was meer dan een ritueel; het was een levend getuigenis van een kerk die groeit, verjongt en grenzen overstijgt.

De uitnodigende kracht van deze viering was aanstekelijk. Terwijl de gelovigen de nacht in trokken, namen zij niet alleen hun gedoopte kaars mee naar huis, maar ook de herinnering aan de stralende gezichten van de dopelingen. We mogen hopen dat deze vonk bij vele aanwezigen het verlangen heeft gewekt om zelf (opnieuw) die weg van geloof, doopsel en vormsel te ontdekken. In Leuven is het paaslicht dit jaar feller gaan branden dan ooit tevoren.

"Het afgelopen jaar ben ik getuige geweest van het standvastige geloof van Sint-Kwintensgemeenschap, en ook mijn eigen geloof is gegroeid. Badend in het licht van Christus ben ik binnen deze geliefde gemeenschap gedoopt. Ik bid dat elke onrustige ziel, in het licht van God, deze weg naar verlossing mag inslaan en zo blijvende vrede mag vinden. De Kerk blijft voor hen altijd openstaan, net zoals de Waarheid altijd doorzichtig is." (Solomon)

Op de avond van 4 april vormde de Sint-Pieterskerk in Leuven het decor voor een uitzonderlijke Paaswake. In een overvolle kerk, gedragen door een multiculturele gemeenschap, traden zeven catechumenen, Yunwen, Solomon, Mert, Vitor, Lana, Nick en Rania, komende uit alle windstreken toe tot de christelijke gemeenschap door het doopsel, het vormsel en de eerste communie en drie kandidaten Louise, Rafael en Paulina ontvingen het vormsel.

Het Licht verdrijft de duisternis

De liturgie begon buiten, aan de hoofdingang, waar de wijding van het vuur plaatsvond. Voorbijgangers bleven verrast staan kijken hoe de Paaskaars werd ontstoken – een krachtig teken van Christus als het Licht in het hart van de stad. Onder het zingen van "Licht van Christus" trok de stoet de kerk in, waarbij het Paaslicht zich als een lopend vuurtje verspreidde over de kaarsen van de honderden aanwezigen. Het aansluitende *Exsultet*, de plechtige paasjubelzang, zette de toon voor een nacht vol hoop.

Woorden van Leven en het feestelijke Gloria

Tijdens de Schriftlezingen reisde

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
abonementen@otheo.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
contact@otheo.be
redactie@otheo.be
www.otheo.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties.

KERK & leven is een uitgave van Studicentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Aartsbisdom
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@otheo.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

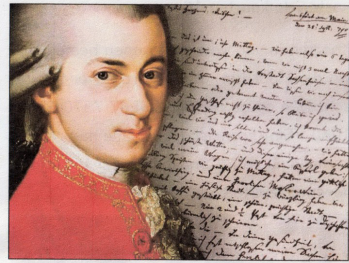
REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS en
EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO
Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte Lostraat 202
3010 Kessel-Lo
0496 214 614
Parochiesecretariaat:
Léon Schreursvest 33
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op 0492 319215

VIERINGEN

3 mei 2026 - 10 uur
Klarinet en orgel

Werken van Wolfgang Amadeus Mozart,
Franz Schubert

Himawari Arai en Anna Rusakova

SINT-FRANCISCUS

Zondag 26 april 2026

4de Paaszondag

10 u

Voorgangers: Rony Timmermans
en Lieven Dries

Lector: Gaston Eysermans

Zang: Guy Saenen

Orgel; Herman Baumers

Zondag 3 mei 2026

5de Paaszondag

Artiestenmis Himawari Arai, Klari-
net en Anna Rusakova, orgel

10 u Viering

Voorganger: Pr. Ghislain Kasereka

en Thierry Van Craenem

Lector: Lutgarde Frederix

Zang: Eddy Van Espen

Orgel: Anna Rusakova

SINT-ANTONIUS

Zondag 26 april

1ste communie

11 u. viering met koor

Voorganger: pater Walter Ceysens
Assistent: Caroline Van Audenhoven

Lector: catecheseploeg

Duiding: Caroline Van Audenhoven

Beelden: Leo Swinnen

Zondag 3 mei

Engagementsviering vormelingen

11 u. viering met koor

Voorganger: Caroline Van Audenhoven

Assistent: Mirjam Van Lammeren

Lector: vormelingen

Duiding: Mirjam Van Lammeren

Beelden: Leo Swinnen

DON BOSCO

Zondagsvieringen om 10:30 u.

20 3 mei

do 14 mei OLH Hemelvaart

20 24 mei Pinksteren

20 7 juni

20 21 juni

20 5 juli

20 26 juli

za 15 aug OLV Tenhemelopneming

Don Bosco-meditatiegroep

4 en 18 Mei

1, 15 en 29 Juni

13 en 27 Juli

10 en 24 Augustus

7 en 21 September

5 en 19 Oktober

2, 16 en 30 November

14 en 28 December

ZONDAG 3 MEI 2026 SINT-ANTONIUSKAPEL, DAMIAANPLEIN, LEUVEN

Damiaanviering en uitreiking Damiaanprijs 2026

Op **zondag 3 mei 2026** vieren we Damiaan. De paters van de Heilige Harten nodigen u van harte uit op

volgende activiteiten:

Feestelijke eucharistieviering, om

11.00 u. - Sint-Antoniuskapel, Damiaanplein, Leuven (parkeermogelijkheid op de parking van het Heilig Drievuldigheidscollège aan het Damiaanplein)

We staan stil bij wat Damiaans keuze en engagement voor ons vandaag betekenen. We doen dat met een feestelijke viering voorgegaan door Steven Wielandts, vicaris-generaal van het aartsbisdom Mechelen Brussel, en met medewerking van het Trinitaskoor en het koor van de Sint-Michielsparochie.

Uitreiking Damiaanprijs, om 12.00 u. - Sint-Antoniuskapel, Damiaanplein, Leuven Aansluitend op de viering vindt de uitreiking van de Damiaanprijs 2026 plaats in de Sint-Antoniuskapel, gevolgd door een receptie.

Voor meer informatie:

Paters H. Harten, Sint-Antoniusb-
erg 11, 3000 Leuven.

Pater Ferry Indrianto: 0497/79.11.39
en info@damiaanvandaag.be

Beste Florilegiumvrienden,

Elk van ons ontstond in de schoot van een moeder. Die dankbare gedachte wordt door dit 'Meine Seele' programma verklankt in lofzang, verstillend en innerlijke gloed.

Werk van Giovanni da Palestrina, Heinrich Schütz, Johann Pachelbel, Johann David Heinichen, Antonio Lotti, Erik Van Nevel, James MacMillan, Emile Wambach en Liebhold toont hoe de Mariaverering en de bijbelse beeldtaal door de eeuwen heen telkens een nieuwe muzikale vorm kregen.

Wij bewegen tussen renaissance, barok en hedendaagse muziek zodat oude polyfonie, geestelijke concertstijl en moderne klanktaal met elkaar in gesprek gaan. Magnificat, Ave Maria, Ave Maris Stella en Salve Regina verschijnen in uiteenlopende gedaanten, telkens met een eigen kleur, expressie en spirituele intensiteit.

Florilegium wordt begeleid door een vijfjende basso-continuoformatie met Rebecca Lefèvre, basgamba, Wouter Dekoninck, orgel en Adriaan Lauwers, luit. Hun samenspel verleent het programma warmte en diepte.

Tijdens de uitvoering maakt beeldend kunstenaar Stefaan Vermeulen een live schilderij geïnspireerd door de zang. Zo ontvouwt zich jullie luisterervaring in klank, in kleur en in de directe aanwezigheid van uitvoerders en publiek.

Na af loop wordt het schilderwerk gepresenteerd tijdens de receptie.

Meine Seele...

Magnificat & Marialiederen van Pachelbel, Lotti, & Schütz, Palestrina.

nieuwe Marialiederen van Wambach, McMillan, Erik Van Nevel

Kamerkoor Florilegium & basso continuo
o.l.v. Alexander Schneider

9 mei 2026 20 u.

St.-Geertruikerk Leuven

met live schilderij van kunstenaar Stefaan Vermeulen

kaarten: vvk.25€ / 20 € tot 26 j.
reserveren: www.florilegium.be
of via de QR-code

Uitvoerders

Kamerkoor Florilegium uit Leuven
olv Alexander Schneider
Basso-continuoformatie:
Basgamba: Rebecca Lefèvre
Orgel: Wouter Dekoninck
Luit: Adriaan Lauwers

Waar en wanneer

Zaterdag 9 mei 2026 om 20 uur
Sint-Geertruikerk Leuven

Kaarten

Voorverkoop: 25 €, 20 € voor <= 26 jaar
Kassa 28 €, 23 € voor <= 26 jaar
Gratis voor kinderen < 12 jaar
www.florilegium.be/kaarten

Hier bloeit iets...

Benefietconcert voor het Parochiecentrum

zo 26 april 2026, 15u

Blij Rondeel olv David Martinez y De Preter

Parcoeur & Mezoblebli olv Leen Van Nuland

Solistes Mieke Cantineaux & Muriel De Ryck

Studio Viool olv Christy Collett

Muzikale ondersteuning:

Herman Baumers (piano), Veronika Dallmeier (viool) & Kai Dallmeier (trombone)

Beste

Graag nodigen wij u uit voor het unieke concert ten voordele van onze St.-Franciscusparochiezaal.

Zoals jullie weten is er de laatste 14 maanden hard gewerkt om de zaal terug in orde te krijgen. En dat is meer dan gelukt.

Daarom zal er op zondag 26 april een uniek concert zijn in onze kerk om 15 u. De opbrengst is ten voordele van de zaal.

Want zoals jullie wel weten: bouwen kost geld. En dus willen wij allemaal zorgen dat er geld in het bakje komt voor de verdere uitbouw van de zaal.

Die dag kan je niet alleen genieten van het concert. Nadien kan je de zaal bezoeken en daar gezellig samen iets drinken.

We hopen jullie daar dan ook allemaal te zien.

Op de affiche kan je zien hoe je kaarten kan bestellen.

Warme groeten namens het bestuur van de zaal

Voor de heropening van het volledig vernieuwde Parochiecentrum organiseren de verenigingen van het Parochiecentrum samen een **Benefietconcert.**

Het is dé kans om de zang- en muzikalenten van onze koren, solisten en muzikanten te ontdekken. Je geniet van liederen en muziek uit verschillende streken, in diverse stijlen en talen, allemaal gebracht met veel enthousiasme onder het thema "Hier bloeit iets..."

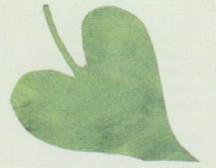
-> Met de opbrengst financieren we een deel van de verbouwkosten.

Start concert: 15u

(deuren open 14u30)

Duur: 75 minuten.

Locatie: Sint-Franciscus kerk, Tiensesteenweg 190, 3001 Heverlee

Prijs:

Gewone kaart: 15 euro pp

Steunkaart: 25 euro pp

-> Voor 20/04/'26 overschrijven

op rekening Benefietconcert

Parochiecentrum BE91 0020 2259 3476

met vermelding van naam en aantal

kaarten/steunkaarten

Receptie na het concert: ruim aanbod van dranken op de speelplaats van de Ark en in het Parochiecentrum, aan zeer democratische prijzen.

Verantwoordelijke organisator: Frank Lierman, Parochiecentrum Sint-Franciscus

Flyer & Poster ontwerp: Linde Ceuppens

Het einde van de roerloosheid

De winter is overstag. Overal priemen er groene scheutjes tevoorschijn. Vlekken bosanemonen en speenkruid weven tapijtjes onder de nog kale bomen van het bos. De botten aan de takken worden dikker, maar ze blijven wijselijk nog dicht.

Ook binnen in huis wordt het lente. De knoppen van mijn geraniums die al sinds augustus hingen te wachten, barsten open in vuurrode pracht. Mijn siernetel krijgt dankzij de zon weer wat kleur.

Zelfs mijn kamerplant die al drie jaar roerloos op de kast staat, laat zich vermurwen. Hij heeft sinds mensenheugenis drie stelen met donkergroene, glanzende bladeren. Al drie jaar zie ik er geen blaadje bijkomen.

Maar eind februari heb ik al mijn aaibare kamerplanten met een washandje afgesopt en een paar korreltjes groeistof gegeven. En kijk, het heeft gewerkt. Mijn stugge kamerplant verrast mij met een nieuwe

scheut. Hij groeit elke dag en begint zich voorzichtig open te plooiën.

De lente brengt het einde van de roerloosheid. Wat verstarde is, wordt zacht en kan weer groeien. Licht en warmte werken altijd. Bij kamerplanten en bij mensen.

Fijne ontdooitijd!

Kolet Janssen - gepubliceerd op 11 maart 2026 (<https://www.koletjanssen.be/blog/het-einde-van-de-roerloosheid/>)

VICARIAAT VLAAMS-BRABANT EN MECHELEN

Ballade van het kwetsbare

KUNST

Ballade van het kwetsbare
Tentoonstelling artistiek werk Agnes Pas
Begijnhofkerk Mechelen, 12/4 - 24/5

de Begijnhofkerk van Mechelen een unieke overzichtstentoonstelling van het artistiek werk van Agnes Pas. Deze expo 'Ballade van het kwetsbare' loopt nog tot en met 24 mei, elke dag (uitgezonderd maandag) van 13 tot 17uur.

De beeldhouwwerken gaan in dialoog met haar poëzie en verkennen in deze 'vrouwelijke' kerk menselijke breekbaarheid en veerkracht.

VERLANGEN

Verlangen kan een aangenaam gevoel zijn. Verlangend naar iets uitkijken is mooi. Dan leeft iets in je gedachten wat nog komen moet en dat is boeiender dan wat er al is. Zonder hebberig te zijn een ver-

De tentoonstelling is een organisatie van CCV - christelijke cultuur vandaag - met 'Cultuur in Geloof' en de Stuurgroep Begijnhof-kerk Mechelen.

Van harte welkom, ook op de poëzieavond op 13 mei en bij de rondleiding die Agnes Pas zelf verzorgt. Meer info via www.kerknet.be/norde/152300

langlijstje maken van dingen die je graag wilt hebben, wilt beleven, of wat dat ook is, een teken van 'beweging' en 'interesse'. Als het verlangen ophoudt gaat de spanning uit de boog van je leven. Blijf altijd uitkijken naar iets; maar maak er geen uitkijkpost van.

Uit "75 woorden" - Toon Hermans

Secularisatie en modernisering grijpen om zich heen - FRANDO 16 oktober 2001

KERK & leven

Weekblad van *Otheo*

FEDERATIE FRANDO

SINT-FRANCISCUS | SINT-ANTONIUS | DON BOSCO

In de westerse samenleving kantelde de tijd. Ook de kleine Sint-Franciscusparochie kwam in een nieuw beleven van de tijd. De economie regeerde over de tijd en decreteerde op massieve wijze dat de tijd in hoofdzaak diende om te produceren en te consumeren. En door wie of wat werd dit tweespan aangestuurd? Door het centrale dogma van de groei. Het effect was genoegzaam bekend: gejaagdheid en onrust alom, terwijl gsm en het e-mailverkeer de tijd nog versnelden. Sinds enkele jaren voltrok zich een proces van atomisering van onze samenleving, dit proces ging razend snel. Het sociale weefsel verkruidde, de sociale cohesie was verzwakt met als uitgesproken gevolg dat veel mensen leden aan eenzaamheid. Traditionele rolmodellen vervaagden. De postmoderne mens had meer relaties dan vroeger, maar de relaties waren vluchtiger, minder durend geworden. Genieten van de andere scoorde vaak hoger dan inzet voor de andere. Tal van deficits kwamen naar boven. Wetenschappen lieten de complexiteit van de werkelijkheid zien. De grote verhalen werden niet meer verteld en vooral niet meer geloofd, behalve misschien het verhaal van de economische groei. Op de markt van de zingeving stonden vele kramen. De vroegere grote systemen hadden geen antwoord en toch konden mensen stukjes zin herontdekken.

Welke meerwaarde bood het christendom? Welke antwoorden gaf het christendom aan deze deficits? In welke mate diepte het christendom de verworvenheden van onze tijd mee uit en trok ze deze op tot een grotere menselijkheid? Moest er geen nieuwe spirituele visie ontworpen worden? Welke optie nam het bisdom Mechelen-Brussel? Kozen de mensen van het aartsbisdom voor het aanpassen van de structuren in een reorganisatie van de parochies of voor een nieuwe spiritualiteit en inhoudelijke verdieping? Hoewel de structuren wederom werden aangepast, verdween de 'geest uit de fles'. Het leven verliep verder rond de kerk, maar de mayonaise pakte niet meer. Veel mensen bleven weg. Jongeren hadden de kerk niet meer nodig. Zij namen voortijdig afscheid. Anderen ko-

zen voor leefgemeenschappen die oefenden in gerechtigheid en barmhartigheid, in solidariteit met de zwakkeren en de kwetsbaren. Een nieuwe spiritualiteit werd buiten de kerk ontworpen, waarbij men aansloot bij de bronnen van het leven, ver weg van leerstellingen.

Het kerkelijk landschap hertekend

FRANDO

Op 16 oktober 2001 werd FRANDO geboren. Het kerkelijk landschap van het vicariaat Mechelen-Brussel werd grondig hertekend. De vroegere dekenijen werden opgesplitst in kleinere federaties. De Franciscusparochie vormde voortaan met de buurtparochies Sint-Antonius en Don Bosco een onderdeel van de uitvergrote dekenij Leuven.

Marcel Van Laethem, pastoor van Don Bosco werd onze 'federatiepastoor' en Jan Wuyts onze deken. De federatie kreeg de naam Kessel-Lo Oost. Gemakshalve noemden wij onze federatie FRANDO (Franciscus-Antonius-Don Bosco), een hersenspinsel van Lieven Dries tijdens de eerste vergadering van de drie parochies.

Een nauwe samenwerking met de Frando-gemeenschap zou geleidelijk vorm krijgen: gezamenlijke spiritualiteitsdag, een KAV of KWB voor twee of drie parochies, uitwisseling van teksten voor liturgische vieringen, een gemeenschappelijke federatiekatern in het parochieblad. Op 26 mei 2002 nam Marcel Van Laethem afscheid. Hij werd als federatiepastoor opgevolgd door Jef Wauters. Met enkele mensen uit de drie parochies stelde hij een visietekst op.

Een van de uitgangspunten was de verbondenheid, ook vanuit religieus en pastoraal oogpunt. 'Een geloofsgemeenschap is meer dan de verzameling van mensen die op zondag eucharistie vieren. Liturgie en verkondiging, diaconie en gemeenschapsvorming vormen één geheel', stelde FRANDO. Gemeenschap vormen in verbondenheid en solidariteit is een groeiproces en ontwikkelt zich op elke plaats op een heel eigen manier. Dit proces en deze autonomie moeten gerespecteerd worden.

Levende kernen van mensen die samen een geloofsgemeenschap vor-

men moeten verder kunnen bloeien en groeien, vond de federatie. Bij het denken over de organisatie van de geloofsgemeenschappen moest men uitgaan van de mensen die zoeken om hun geloof te beleven en niet vanuit structuren. Daarbij moeten de geloofsgemeenschappen zich openstellen voor alle groepen. Voor de jongeren bijvoorbeeld die hun zoektocht naar zin willen bespreken. Zij moeten ruimte krijgen zodat zij dit ook effectief kunnen realiseren. Of voor meerwaardezoekers die zich willen verdiepen. 'Wij vormen best een gemeenschap die beseft dat de ontologische fundering van het christendom als groot deductief verhaal, waar iedereen dient naar te luisteren, voorbij is. Wij willen kiezen voor een gemeenschap die beseft dat geen enkel verhaal in de ogen van God mag verloren gaan. Wij willen ook een gemeenschap vormen waar het gesprek open gehouden wordt met niet- en andersgelovigen' (uit de visietekst van FRANDO).

De Bijbel is voor FRANDO de leidraad, de inspiratiebron. 'Dit is en blijft een belangrijk uitgangspunt, meer dan de kerk als structuur.' Als gemeenschap dienen wij in een veranderende geloofscontext te staan en van daaruit de Schrift te interpreteren. De Bijbel willen wij beschouwen als een 'Gouden Gids ten leven' voor mensen van vandaag. Rekening houden met gelovigen betekende in de visie van FRANDO luisteren naar wat leeft aan de basis en een reële inspraak organiseren.

'Er zijn en blijven heel wat vrijwilligers die een verantwoordelijkheid opnemen in geloofsgemeenschappen, we kunnen ze 'verantwoordelijke vrijwilligers' noemen. Zij willen ernstig genomen worden', zegden de FRANDO-leden. Maar hoe zet je lijnen uit naar de toekomst? Welke opties neem je daarin, zowel op korte als op lange termijn? De federatie volgde daarin een driedimensionaal proces: in de diepte, in de breedte en in de hoogte. 'Met in de diepte bedoelen we het debat met en in de geloofsgemeenschappen (via parochiebeeraad, verenigingen) want als dingen niet (mee) van onderuit groeien, leidt dit tot vervreemding', aldus FRANDO. Als we in de breedte zeggen, bedoelen we daarmee het niveau van de verschillende parochieploegen/beleidsgroepen, van de FRANDO-ploeg, de priestergroep. Hier worden de ideeën gebundeld die van onderuit groeien, kan er inspirerend gewerkt worden naar de verschillende geloofsgemeenschappen en kunnen er (gemeenschappelijke) projecten ontwikkeld worden. Ten slotte in de hoogte, dan gaat het om het laten doorstromen van ideeën, voorstellen, opties naar de groepen en structuren (dekens, werkgroepen, bisdom) die deze kunnen implementeren in het beleid. Dialoog is het uitgangspunt maar invloed

uitoefenen moet kunnen. FRANDO wilde komen tot een model van samenwerking tussen de drie parochies. 'Men kan niet zomaar een model uittekenen. Bij het uittekenen moet je kennismaken met de realiteit, luisteren naar wat er leeft aan de basis, je hierdoor laten inspireren en dingen laten groeien, evolueren en evalueren.' Hier koos FRANDO voor een model waarbij de eigenheid en de autonomie van de parochies behouden bleef, maar waar er ook ruimte is voor samenwerking die kan groeien en voor gezamenlijke initiatieven. En de rol van de priester?

De visie van FRANDO: 'De gewijde dienaar blijft een belangrijke figuur in de geloofsgemeenschap. Mensen verwachten en vragen van hem/haar een nabijheid. Maar meer en meer worden geloofsgemeenschappen geconfronteerd met het feit dat er minder en minder priesters zijn. Het beeld van een 'rondrijdende' priester spreekt FRANDO niet echt aan.

'Een pastor moet ingeweven zijn in een geloofsgemeenschap, anders is het voor hem/haar ook niet leefbaar. Een pastor is ook een mens en je kan niet volwaardig mens zijn als je niet verbonden bent met en in een gemeenschap'. Dat is een realiteit die moet durven erkend worden. Creatieve oplossingen, zelfs gedurfde oplossingen zijn noodzakelijk.

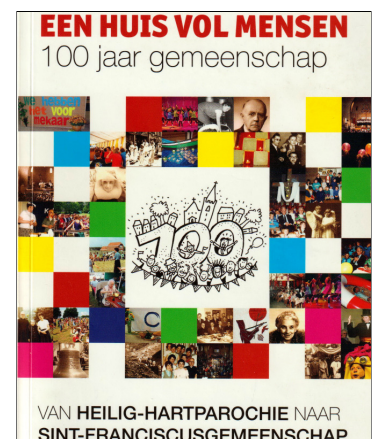
'Als we levende kernen van geloofsgemeenschappen willen bewaren, moeten we immers radicaal durven opteren voor een maximale inzetbaarheid van verantwoordelijke gelovigen'. In onze federatie zijn er heel wat gelovige vrijwilligers die de respectieve parochies dragen. Deze groep wordt nog aangevuld met vrijwilligers die voor bepaalde aspecten kunnen geresponsabiliseerd worden, die dus een deelverantwoordelijkheid opnemen. Responsabilisering van gelovigen is en blijft een belangrijk uitgangspunt. Mensen die gedragen worden door de geloofsgemeenschap, die voorgedragen worden, moeten zich niet beperken tot voorbereiding werk maar moeten kunnen doorgroeien (Ad Van Poppel). Dirk De Gendt verhuisde van Mechelen naar een andere provincie stad aan de Dijle. Hij werd deken van maar liefst drie dekenaten: Leuven, Bierbeek en Herent. Wat betekende die komst voor FRANDO? Wait and see. In plaats van over de nieuwe deken te speculeren, kozen de FRANDO-leden voor een openhartig gesprek met hem. Jammer dat het pastorale gesprek zolang uitbleef.

De spiritualiteitsdag als jaarlijks gezamenlijke realisatie

In het voorjaar was er de jaarlijkse spiritualiteitsdag. Een zestigtal Frando-leden kwamen in de ruimte 'Ademtocht' van het Don Bosco-

centrum samen. Het aanbod was er zeer divers, ieder jaar was het wel confronterend. Professor Peter Schmidt opende in 2006 de nieuwe aanpak met een speurtocht naar Paulus, de plicht om vrij te worden voor de liefde. In 2007: 'Parochie als levensgemeenschap, medewerkers in de uitbouw van het visioen: een hemel in het klad' met professor Jacques Haers. In 2008 was het thema: 'De vreemde ander wordt realiteit'. Er waren 66 deelnemers, waarvan een derde op een of andere manier met moslims in contact waren. Professor Martha Frederiks weigerde te geloven dat het niet mogelijk was met moslims samen te leven en met hen in gesprek te gaan. 'Als ik naar de geschiedenis van God met mensen kijk, God geeft het niet zo vlug op, waarom zou ik dan opgeven. Het is wel een zeer lange weg.' 'Een weg te gaan, Un camino a andar', was het thema in 2009. Jan en Rita presenteerden de kilometerslange weg in een prachtige audiovisuele montage. May, Pol en Jan, drie bevoorrechte getuigen stapten reeds verschillende jaren de weg. 'Het alleen zijn met je verdriet, de fysieke inspanning van het stappen en het nauwe contact met de natuur hebben voor mij een helend effect gehad', zo was het stappen een ware catharsis voor May. 'Soms kan men moeilijk aan de verleiding weerstaan om achteraf een prachtig verhaal te brengen, een beetje aangedikt, wat meer lyrisch gemaakt. En je vergeet hoeveel rauwe momenten jij hebt meegemaakt', hierover getuigde Pol onverbloemd. Langs de camino del Norte liggen een paar mooie abdijen. Een abdij, zoals de Abbaye de Léoncel, is een ideale plaats om uit te rusten en iets in je dagboek te schrijven, aldus Jan. Het boek 'Tijd voor de ziel' van Mia Leysen bood de inspiratie voor een volgende spiritualiteitsdag, waar de door Urbaan Vanermen gepresenteerde metafoer over de kerk als 'Scheldebekken met kleine rivieren' versus de rechtlijnigheid van 'het gebetonnerde Albertkanaal', bij de aanwezigen heel wat inzicht bijbracht.

Uit "Een huis vol mensen 100 jaar gemeenschap" - 2013

Gebed

Er is een plek in mij waar niemand anders komen kan dan ik alleen.

Ik doe mijn sandalen uit want heilig is deze grond. Ik zwijg als vanzelf want wat ik zie slaat me met verstomming.

In dit tabernakel diep in mij brandt een vuur dat me niet verteert. Een stem weerklinkt: 'Reeds voor ge

in de moederschoot waart, heb Ik u gevormd'. Het is zo zegt mijnhart. Daar op deze plek maak ik de schepping mee

van wie ik ben. Ik weet voortaan uit wie ik kom en waarom ik zo naar Hem verlang.

Erik Galle